

стіл і предложеннє хлїбів, котра зветь ся: Сьвята.

За другою ж завісою скиня, що звана Сьвятая Сьвятих.

Мала вона золоту кадильницю і ковчег завіта, окований усюди золотом, а в ньому посудина золота з манною, і жезло Ааронове зацьвівше, іскрижалі завіта.

А над ним херувими слави, отїнюючі ублагальню. **Про се не слїд нинї говорити порїзно.** (Пав. Жид. 9. 2-5.)

7.) Також Ісус говорить: — А коли б ви знали, що воно є: **Милости хочу а не жертви**, то не осуджували б невинуватих. (Мат. 12. 7).

8.) От же йдїть та навчїть ся, що воно єсть: **Милости хочу, а не жертви**. Не прийшов бо я звати праведних а грїшних до покаяння. (Мат. 9. 13.)

9.) Тепер будемо приносити Богу жертву таку: — Тим оце через **Нього** приносємо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть "овощ уст", що визнають імя Його. (Жид. 13. 15.)

ОСТОРОГА ДЛЯ НАС.

Людям не вільно нічо додавати ані віднимати від сьв. Писма.

1.) Не прибавите ви до сло

ва, що я заповідаю вам, і не вбавите нічого, пильнуючи заповідей Господа, Бога вашого, що їх заповідаю вам. (5. Кн. Мойс. 4. 2.)

Сьвіткую ж також кожному, хто слухає словес пророцтва книги сієї: коли хто доложить до сього, доложить йому Бог і пораз, що написані в книзі сїй.

Коли ж хто уїме від словес книги пророцтва сього, уїме Бог часть його з книги життя, і з города сьвятого, та й з того, що написано в книзі сїй. (Отк. 22. 18-19.)

Та, коли б і ми або ангел з неба проповідував вам більш того, що ми проповідували вам, чехай буде анатема. (Пав. Гал. 1. 8.)

Се ж, браттє, приложив я до себе та Аполоса задля вас, щоб ви з нас навчились **не думати більш того, що написано, щоб один перед одним не неслись гордо протн другого.** (І. Пав. Кор. 4. 6.)

Хоч же хто й бореть ся, не заслужить вінця, коли не законно бороти меть ся. (ІІ. Пав. Тим. 2. 5.)

Хтож не так робити ме чи проповідувати, як євангельска наука каже, не осягне житя вічного а гнів Божий буде на нього. (Гляди Павл. Рим. 1. 18.)